

Skønt jeg selvfølgelig ogsaa kunde have ønsket, at Sagen kunde være blevet nærmere drøftet i et Udvalg — det er jo kun de her foreliggende Oplysninger, man har at rette sig efter, vi har ikke ved Selvsyn gjort os bekendt med Forholdene —, skal jeg paa Grund af Sagens Vigtighed og Nødvendigheden af hurtigst muligt at faa begyndt paa Anstalten, for at de andre kan aflastes og de mange, som staar paa Ekspektancelisten, kan komme i Betragtning, paa det bedste anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uden Udvalgs Nedsættelse. Jeg vil kun gøre den Bemærkning, at jeg haaber, Overslaget vil komme til at passe. Det forekommer mig ved et løseligt Gennemsyn ikke just at være meget rundeligt, men tværtimod ret knapt, men der har jo i det andet Ting været talt herom, og jeg vil, som sagt, haabe, at Overslaget maa holde. Det modsatte har desværre præget mange af Statens Byggeføretagender, og vi skulde gerne se at komme bort herfra. Med disse Ord skal jeg anbefale Sagen til hurtig Fremme.

Rottbøll: Ogsaa jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag, idet det jo er klart for alle, at der er stor Trang til en Udvidelse af Aandssvageanstalterne. Vi maa, som den ærede foregaaende Taler sagde, være den Mand taknemmelige, som ved sit store Tilbud om Plads, og om en god Plads, har bragt Sagen til at skride frem. Der har i Folketinget været en Del Divergens med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de fremlagte Planer og Overslag kunde staa for en nærmere Kritik. Man har i nogen Maade søgt at bøde paa Driftsregnskabet ved at gøre Laanet rentefrit i nogle Aar, og endda er der maaske Tvivl om, hvorvidt dette Driftsregnskab kan staa for en nærmere Kritik. Som den ærede foregaaende Taler maa jeg sige, at Overslaget vistnok er noget knebent. Hvad man, synes det mig, kunde have at indvende mod Lovforslaget, er dets ringe Størrelse, thi naar man ser paa de opgivne Tal over dem, der staar paa Ekspektancelisten, er denne Anstalt med 66 Pladser en meget ringe Hjælp til at bøde paa dette Forhold. Den højtærede Minister sagde, at Afgørelsen i saa Henseende i nogen Grad var truffet af Hensyn til, at der er særlig mange Ekspektanter paa Sjælland og Øerne og ikke saa mange i Jylland, men det er dog klart, at dette kun er, om jeg saa maa sige, en ringe Begyndelse. At man, som den højtærede Minister udtalte, først vil søge at udvide

Anstalterne paa Sjælland, efter at dette er gjort, tør vel ikke siges at være uberettiget, naar der virkelig er flere Ekspektanter her. Det er klart, at det vil være rimeligt at søge nærmest at samle de aandssvage paa de Steder, hvor de har hjemme, ogsaa af Hensyn til, at deres paa-rørende saa let som muligt kan komme til dem. Det forekommer mig rigtignok, at det her foreslaaede er en meget ringe Begyndelse til at afhjælpe den tilstedeværende Trang. Havde der været Tid dertil, havde man nærmere kunnet undersøge Sagen, vilde der maaske for dette Ting have været nogen Grund til at overveje, om man ikke skulde anlægge Sagen noget større end her foreslaaet, og de Indvendinger, der er fremsatte mod at gøre den større: at man gennem mindre Anstalter kunde opnaa Erfaringer, der kunde komme den større Anstalt, som senere vil blive bygget, til gode, synes jeg ikke har noget paa sig, fordi man i Virkeligheden maa have ret store og gode Erfaringer paa dette Omraade, saa at man maatte kunne bygge en tidssvarende og god Anstalt, baseret paa de Erfaringer, vi har. Jeg har kun villet udtale dette, ikke fordi jeg paa nogen Maade kunde ønske, at man her i Tinget skulde sende Sagen i Udvalg og derved forhale den, men fordi det forekommer mig, at det vilde være betimeligt, om man ogsaa fra dette Tings Side lagde Ministeren paa Sinde, at dette er en saa ringe Udvidelse, at man for at afhjælpe den store Trang hurtigst muligt maa gaa videre paa dette Omraade enten ved at begynde paa Øerne eller ved saa hurtigt som muligt at udvide den Anstalt, som vi haaber her at faa vedtaget.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Maa jeg takke for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet af samtlige Talere, der jo giver god Udsigt til, at det skal lykkes at føre det igennem i denne Rigsdagssamling. Til alle de enkelte Bemærkninger, der er faldet, skal jeg sige, at jeg har det bestemte Indtryk af de Forhandlinger, der er førte mellem Arkitekten som den bygningskyndige og Professor Keller som den særlig paa Aandssvagevæsenets Omraade sagkyndige, at det Overslag, her er lagt, vil komme til at slaa til. Der vil, som det er blevet omtalt af det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing), blive nedsat et Byggeudvalg, som jeg nærmest tæn-